

квания, вслѣдствие на което поискалъ писмени обяснения на пощенския куриеръ, който прибралъ тамъ писмата. Куриерътъ, наистина, е далъ своитѣ обяснения като заявилъ, че тази кражба остава и за него неизвѣстна. Но да не го подозиратъ въ лъжа, той поискалъ да изучатъ добръ работата. Началникътъ на пощата разпоредилъ да се нагледва кутията и щомъ се забѣлѣжи нѣкакво съмнѣние, веднага да се хване крадеца.

И наистина, наскоро слѣдъ това, една жена отишла да пусне писмо въ кутията. Щомъ направила това, една сойка изхвъркнала изъ кутията, държаща писмо въ човката си. Тя го изхвърлила на стотина метра далечъ. Нагледвачътъ отишълъ на това мѣсто, дѣто паднало писмото и намѣрилъ твърдѣ много писма разхвърлени. Той ги прибралъ и занесълъ въ пощенската станция. Оказало се, че неизвѣстниятъ до тогава крадецъ на писмата била сойката, която почнала да си вие гнѣздо въ пощенската кутия. И разяросана на писмата, които така ненадѣйно се сипѣли върху ѝ, тя си е отмъщавала на тѣхъ, като ги изхвърляла навънъ отъ кутията. Началникътъ на пощата рѣшилъ да се постави нова кутия при това мѣсто, а другата да си остане за жилище на сойката.

4. *Куче което чете.* Единъ англичанинъ—лордъ *Авебюри* измислилъ новъ начинъ да приучи кучето на четене. Той учелъ своето собствено куче. Взелъ двѣ парчета *картонъ* на еднаква голѣмина. Върху едина картонъ написалъ „ядене“, а другия оставилъ неписанъ. Турялъ написания картонъ върху една паница съ хлѣбъ и месо, а